

andet Ting, er det ikke meget væsentlige Punkter, hvor jeg kunde ønske Ændringer. Der kan være enkelte af Lovens Bestemmelser, som man synes burde ændres lidt, men det er der ikke Grund til her at komme ind paa. Det vil jo kunne ske i det Udvalg, der vil blive nedsat. Det Punkt, hvor jeg nærer den største Tvivl om, at man har gjort rigtigt, er et, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ogsaa fremdrog. Det er, hvor Loven ligesom søger at gøre Lægestanden til hemmeligt Politi overfor disse Sygdomme — anderledes kan jeg ikke se de Bestemmelser, som her findes. Det er, saaledes som vore Læger ere, at røre ved noget af det gode, deres Diskretionspligt. Naar man her gaar saa vidt at forlange, at Lægerne ere forpligtede til at fordre disse gentagne Besøg af vedkommende og skulle give Autoriteterne Oplysninger i Stedet for, som jeg ved, at Lægerne have ønsket, at det skal være fakultativt, det skal være noget, de skulle kunne gøre, men ikke noget, de skulle være bundne til, tror jeg ligesom det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at man vil blot naa, at maaske en stor Del af vore allerbedste Læger undslaar sig for overhovedet at behandle disse Sygdomme, og man vil sikkert tillige opnaa, at de, der skulle søge dem, lade være dermed, bruge Husraad eller maaske søge over til Malmø, hvor de ikke risikere, at noget saadant bliver forlangt af dem. Man risikerer let, at det af fri Villie at søge Lægehjælp, som er den Vej, Lægerne fremfor alt mene, man skal bygge paa for Bekæmpelse af disse Sygdomme, spærres for dem. Jeg vil derfor meget ønske, at Udvalget nøje vil drøfte dette Spørgsmaal og søge Forhandling med Lægernes Repræsentation.

Det andet Ting har med megen Dygtighed søgt at bringe denne Lov, som man siger, i god Samklang med vor øvrige Lovgivning. Men der er dog et Punkt, hvor jeg synes, man er gaaet videre, end der er rigtig Mening i. I § 4, 1ste Linie hedder det: „Samme Straf som i den almindelige borgerlige Straffelovs § 181 bestemt kommer til Anvendelse“, dette er indsat i Stedet for de 3 Linier, den Paragraf omfattede, der fandtes i Forslaget, som det blev forelagt. Man tvinger derved de Folk, der ville kende denne Lov, til ogsaa at kende denne Paragraf i Straffeloven, noget, der ingen Grund er til. Det, at kodificere Love, er nemlig altid noget ønskeligt. Vedtog man Forslaget, som det oprindeligt forelaa, havde man saa godt

som alt vedrørende Spørgsmaalet samlet paa et Sted, medens man tidligere maatte søge til 4—5 Love for at faa Besked. (*Blahme*: Kun 2) Den Fordel mindsker man nu, og det anser jeg ikke for nogen Forbedring. Hvis denne Lov overhovedet bliver Genstand for en Forandring, der tvinger til atter at bringe den op i Landstinget, kunde jeg ønske, at man foretog en lille Forandring her. I øvrigt skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget.

Krabbe: Den Sag, som atter her fremføres i det foreliggende Lovforslag, har i mange Aar gaaet under et urigtigt Flag, under det Flag, at der var Tale om Afskaffelse af den loybeskyttede Usædelighed. Det er et agitatorisk brugeligt Udtryk, men det er i Virkeligheden ganske uberettiget. Den bestaaende Lovgivning har hverken haft til Formaal eller haft til Virkning at beskytte Usædelighed. Det, der har været dens Formaal, har været at kontrolere Erhvervet ved Utugt. Spørgsmaalet er naturligtvis, om det har været dens Virkning. Det er derom, den store Strid har rejst sig, om den tilsigtede Virkning er indtraadt eller ej, og dette Spørgsmaal er ingenlunde uddebatteret.

Den ærede Indleder, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre), var lutter Henrykkelse over Forslaget og mente ogsaa, at man var kommen til Bunds i Spørgsmaalet om, hvorvidt den nuværende Kontrol var fordærlig eller ej. Det er man i Virkeligheden ikke. Den sidste ærede Taler gav ogsaa noget Udtryk for, at Tvivlen i saa Henseende eksisterede endnu. Det skal indrømmes, at der ikke mere er Tillid til den nu bestaaende Kontrol. Men lad nu være, at den ikke naar sin Virkning, lad være, at man slaar sig paa den Afgørelse, at den er ikke god, Spørgsmaalet bliver da: Hvad skal man have i Stedet? Skal man have en anden Kontrol, eller ingen Kontrol. Det er et stort og indgribende Spørgsmaal, der ikke er besvaret med Afskaffelsen af den bestaaende Kontrol alene.

Lovforslaget her svarer paa Spørgsmaalet med: Vi afskaffe Kontrollen og indføre noget nyt. Det er to ny, meget væsentlige Ting, hvoraf hver enkelt er overordentlig farlig. Den ene er Straf, gentagen Straf, bestandig Straf for Udøvelse af Erhverv ved Utugt, og den anden er Angiverpligt for Lægerne. Det er det nuværende Forslags to Hovedpiller: Straf for Erhverv ved Utugt og Angiverpligt for Lægerne.